

Dosarul nr. 2ra-989/22
2-20099579-01-2ra-20072022

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Brăgaru)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Dutca, D. Băbălău, N. Budăi)

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dan Vacarciuc împotriva Compania Internațională de Asigurări „Transelit” Societate pe Acțiuni, Societatea cu Răspundere Limitată „Mogo Loans”, Petru Ghinița și Rodica Guțu cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier și cheltuieli de judecată,

împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș și a fost menținut hotărârea din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La data de 17 august 2020, Dan Vacarciuc a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Transelit” SA, SRL „Mogo Loans”, Ghinița Petru și Guțu Rodica solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier în sumă de 43110,03 lei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 22 august 2019, s-a produs accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Mercedes E220CDI” cu nr. de înmatriculare BZJ 588 la volanul căruia se afla Petru Ghinița a tamponat automobilul lui Dan Vacarciuc ce îi aparține cu drept de proprietate model Toyota Prius, nr. de înmatriculare LUQ 410. Imediat după producerea accidentului, în conformitate cu rigorile legislației în vigoare, reclamantul a notificat organele poliției și compania de asigurări.

A susținut reclamantul că, în urma adresării organelor de drept, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04873981 din 25 decembrie 2019 vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Petru Ghinița, care se afla la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes E220CDI” cu nr. de înmatriculare BZJ 588, care la momentul producerii accidentului deținea poliță de asigurare eliberată de ÎM CIA „Transelit” SA.

A indicat că, în vederea lichidării consecințelor accidentului produs, reclamantul a apelat la serviciile unui expert independent, în vederea constatării și evaluării pagubelor cauzate automobilului deteriorat. Astfel, potrivit Raportului de evaluare a pagubei nr.2382/10A din 01 octombrie 2019, întocmit de compania licențiată SRL „Expert Auto Plus” prejudiciul cauzat automobilului de model Toyota Prius, nr. de înmatriculare LUQ 410, ce îi aparține reclamantului a constituit 46110,03 lei.

În acest context, adresându-se la compania de asigurare a primit răspunsuri prin care compania de asigurare CIA „Transelit” SA, a refuzat să despăgubească reclamantul în rezultatul accidentului rutier din motiv că reclamantul Dan Vacarciuc nu a asigurat prezentarea mijlocului de transport deteriorat pentru constatarea pagubelor, făcând referire la art. 20 alin. (6) și (7) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, nr. 414 din 22 decembrie 2006.

În acest context consideră că răspunsul oferit de pârâtul CIA „Transelit” SA este unul ilegal și contravine prevederilor art. 19 și 20 din Legea 414/2006 or, reclamantul nu a împiedicat în nici o formă accesul companiei de asigurare la mijlocul de transport deteriorat și nici nu s-a cerut mașina pentru a fi prezentată în contextul examinării dosarului de daune.

În drept, își întemeiază reclamantul cererea pe prisma prevederilor art. 1822, 1872 și 1880 din Codul civil.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în proces a fost atrase în calitate de copârât SRL „Mogo Loans” și Petru Ghinița (f.d 94-95, Vol. I).

Prin încheierea protocolară din 13 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru în proces a fost atrasă în calitate de copârât Viorica Guțu (f.d. 141, Vol. I).

La data de 01 noiembrie 2021, Dan Vacarciuc a depus cerere de concretizare a acțiunilor prin care a solicitat încasarea în beneficiul său, în mod solidar, din contul companiei de asigurare CIA „Transelit” SA, SRL „Mogo Loans”, Petru Ghinița Ion și Rodica Guțu prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier, în sumă de 46.110,03 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea înaintată de Dan Vacarciuc, ca neîntemeiată.

La 09 februarie 2022, Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, și a fost menținută hotărârii din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a constatat asupra netemeinicii acțiunii depusă de Dan Vacarciuc, or, acesta a depus cererea privind constatarea pagubei stabilite și achitarea despăgubirii de asigurare abia la data de 22 ianuarie 2020, practic la o distanță de 5 luni de a momentul producerii accidentului, ignorând obligația stabilită prin art.18 al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, potrivit căruia era obligat să nu întreprindă de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor.

Mai mult, a fost reținut că la momentul prezentării cererii respective către CIA „Transelit” SRL automobilul reclamantului de model Toyota Prius cu numere de înmatriculare LUQ 410, era reparat.

Instanța de apel, respingând afirmațiile apelantului precum că dosarul contravențional privind stabilirea părții vinovate a durat 4 luni, iar la momentul producerii accidentului rutier, nu era cunoscut vinovatul, a indicat că, acțiunile de înștiințare a asiguratorului urmează a fi întreprinse indiferent de rezultatele constatării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, conform raportul de evaluare a pagubei nr.2382/10A din 01 octombrie 2019 și anume din conținutul actului de examinare a mijlocului de transport auto din aceeași dată, asiguratorul CIA „Transelit” SA nu a fost înștiințată pentru a participa la evaluarea pagubelor cauzate drept urmare a cazului asigurat survenit la data de 22 august 2019.

Or, în corespundere cu prevederile art. 20 alin. (6) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, persoana păgubită sau reprezentantul ei legal este obligat să asigure, în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c), accesul asiguratorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încât asiguratorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor, însă apelantul Dan Vacarciuc a prezentat asiguratorului spre examinare automobilul deja reparat, ceea ce a făcut imposibil de a determina întinderea reală a daunei pricinuite.

Iar potrivit, art. 20 alin. (7) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, dacă persoana păgubită sau reprezentantul ei legal nu a respectat obligația prevăzută la alin.(6) și a făcut astfel imposibilă întocmirea dosarului de daune și/sau constatarea de către asigurator a întinderii pagubelor, acesta din urmă este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că pârâta/întimată CIA „Transelit” SA, corect a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, aceasta fiind absolvită de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

La 01 iulie 2022, Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea acestuia a menționat că, atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece la examinarea cauzei instanța de apel a interpretat eronat legea procesuală și materială aplicabilă speței.

A menționat că, atât instanța de fond cât și instanța de apel greșit au stabilit care asigurator urma a fi înștiințat de persoana asigurată, interpretând eronat prevederile art. 18 alin. (1) lit. c) din Legea 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. Recurentul nu a avut nici o posibilitate de a înștiința alt asigurator, decât propriul asigurator SA „Aster Group”. Mai mult ca atât, dosarul contravențional privind stabilirea părții vinovate a durat luni de zile, abia la data de 25 decembrie 2019 a fost stabilită partea vinovată, respectiv la 22 ianuarie 2020 a depus cerere de despăgubire.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat a exclus răspunderea asiguratorului CIA „Transelit” SA din motiv că recurentul a reparat mijlocul de transport până la prezentarea companiei de asigurare, deoarece această concluzie nu este proporțională scopului urmărit de legiuitor prevăzut de art. 18 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A susținut că, compania de asigurare nu a făcut o mențiune care piesă o consideră în afara deteriorării sau care manoperă este surplus, dar a făcut o apreciere generală că se exclude răspunderea din motivul reparației automobilului pe cont propriu din partea reclamantului, or, potrivit art. 1998 și 3013 alin. (1) Cod civil, lipsa răspunderii asiguratorului de prejudiciul cauzat, nu scutește persoanele vinovate de răspundere materială pe care o poartă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 mai 2022, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f.d. 209 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursuri la 01 iulie 2022 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Rebai și alții contra Franței, nr. 26561/1995 din 25 februarie 1995*), pe când în recursul depus de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Dan Vacarciuc, reprezentat de avocatul Miroslav Cauș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic